

VÁCZI LAPOK

HELYI ÉRDEKŰ HETIKÖZLÖNY.

E lap megjelen minden hét vasárnapján.

Helyben, házhöz küldve:	Vidékre:
Februártól decz. végéig 2 ft 75 kr.	Februártól decz. végéig 3 ft. — kr
Julius " " 1 " 50 "	Julius " " 1 ft. 85 "

Szerkesztőségi iroda és kiadó-hivatal:
Vác, csillag-utca 1428-ik szám alatt, hova az előfizetési díjak ugyan szintén a lap szellemi részét illető cikkeket is küldendők.
Hirdetési díj: 3 hasásb garmond sorért 5 krajczár.

Felhívás.

Kétséget nem szenved, hogy egy város külalakján hordja műveltségi fokozatának jellegét; és ha igaz, hogy egy város haladásának egyik legszembevetőbb hémvärője más alig lehet, mint építkezésének rendszere, különösen az ezzel kapcsolatban lévő külésin és tisztaság: úgy valóban szomorú látványt nyújt Vác városa: mert naponként látjuk, hogy főképp a kisebb építkezéseknél sokan a hatósági bejelentést, és felügyeletet mellőzve — szabálytalanul építkeznek, mi által az egészségi ügynek ártanak, és a vagyon-bátorlétet is veszélyeztetik.

Ezen kívül még botránnyosabban tűnik fel azon eléggé nem rozsalható ázsiai szokás, mely szerint a külésin és tisztaságra mit sem adva, szemetét és mindenféle piszkot házaik előtt az utczára dobnak, és ez által nem csak a köztételeket rondítják be, hanem az egészségre annyira szükséges tiszta levegőt dögletelessé teszik; miután úgy látszik, sokan nem érzik, hogy ezen rendtelenség által mennyire teszik ki városunkat méltó megrovásnak, más részt alig sejtik, hogy a társadalmi életnek mily ellenségei azok, kik a külésin és tisztaság ellen vetnek.

Mínhogy tehát a rendszertöbbségi közönség hasztalan várná a lakosság egy nagy részének a külésin és tisztaság iránt mutakozó botránnyos érzékletlensége önkényes ellaggyását, a városi hatóság részéről az építkezés és tisztaság ügy körül következő intézkedések fogamtha vétele szükségesnek találtatott:

1-ör az építkezéseket mi illeti: minden ház tulajdonos, különösen az építkezés és vállalkozók tartoznak személyes felelősség terhe alatt, az építési esetet, mielőtt az megkezdétnék, a terv bemutatása mellett a városi hatóságnak cleve bejelenteni; az e részben tapasztalt mulasztásokot első sorban az építész, azután a házbirtokos lévén felelős, húsz forinttól — száz forintig terjedő pénzbírsággal fog bünteteni.

2-or, mindazok, kik akár házaik előtt, akár a köztételekre szemetet kidobnak, vagy bármely az utczát piszkoló tárgyat lerakotnak, és az utczát vagy térségeket rondítják, mindamlyisor öt forinttól húsz forintig terjedő pénzbírsággal illetetnek.

E pénzbírságok a városi kóroda pénztárának javára fordítatnak.

A most jelzett kihágások megszüntetése érdekében, mielőtt a legszigorúbb felügyelet iránt a kellő intézkedések

megtették, — a városi hatóság azon jóhajtását nyilvánítja, hogy a lakosság emelkedett szelleme önjárvra szükségtelemmé teszi ezen bírság büntetések alkalmazását.

Kelt Vácban, 1870-ik szeptember 11-én tartott tanácsülésből.

VÁC VÁROS HATÓSÁGA.

Darázsfészkek.

Ajánlom hivatalbeli szolgáltatamat ama bizonyos **Több kereskedő Úrnak!**

Mint a szabad vitatkozás, nyíltzó, őszinte, s tartalék gondolat nélküli eszmecserék embere, örömmel ragadtam kezembe a Váci Lapok 31-ik számát, hogy ott a nyílt térben közeltekébből nemcsak hogy tanulok valamit, hanem a szőnyegem, jobban mondva a váci szemetes fölénen levő kérdésben, érdekellem támogatott ellenvéleményt olvashatok.

Csalódtam!

Az ily csalódtást megbocsájtánam magamnak, ha a cikket egy ember írta volna alá, — mert így errare humanum est, — de hogy ott családjak hol nem egy, nem kettő vagy három, — hanem plane több kereskedő állt össze valamit, nem hittem volna, — no csak jöjjön nekem valaki bár mily aláírással, nem leszek én többé előítéletlen és még teljesen nem tanulmányoztam, nem fogok többé nagy reményekkel olvasásához fogni.

Szegény kereskedelem!

Te ugyan elmondhatod, sőt ird be zsolgárt könyvedbe hogy: En istenemments meg az ügyetlenjó barától, ellenségemmel majd csak elbánok!!!

Hát néked csak szemt dombon, és csak ott lehet virágozni, hol a rendtelenség, rondaság tanyáz, — hol külésin, fizlés, tisztaság, rend van, ott, és ily városban te meg nem élhetsz.

Szegény kereskedelem!

No de vigasztald magadat nem egészen rólad van a szó, te csak magán érdekek köpönyege, magyarul „selchutz mantel“ lettél.

Tökéletesen igazam volt, midőn őszintén, nyíltan, függetlenségem érzetében sem egyik, sem másíknak nem személtélrova kimondtam, hogy a város, és a kereskedelem érdekeit a kék háló sapka, vagy arany egérfogó ezégek érdekeihez akarják kötni.

Ez nem megy!!!

Vissza térve a nyílt térnek közeltekre, melyek valóban értetlen chaost képeznek, engedjen meg ama bizonyos

több kereskedő úr, hogy amit belőle ki böngezhettem, arra felhessek.

Hogy nékem mily fogalmam van a kereskedelemről, azt ön nem bírálhatja meg, mert ön a kereskedelmet csak saját boltja ajtaján át nézi; annak ki a kereskedelem javára, előnyére indítványoz, vagy tenni akar annak elfogulatlannak kell lenni és mindenké elölt magasságra kell emelkednie, hogy a magasból sem a kék sapka, sem az arany egérfogó ezégek jeyei megne látszassanak.

Más városokban szakértőket szoktak úgy mondni ily kérdésben alkalmazni, igaza lehet, — de kérem alásan a rend, tisztaság külön magasabb és nem a kék sapkából nézett kereskedelmi érdekek felett csak is éppen önök mint kereskedők és iparosok a kompetens szakértők? — önök?! kik mindég csak saját boltjukból néznek mindent? más élet pályán lévők, például egy ily kis publicista is mint én, már nem érti mi a rend, — mi a város, — és mi a kék sapka érdeke?!! ho hó!

Azután mily ráfogások azok, melyeket önök nekem mint egy jó tanács (?) gyanánt megpendítenek.

Önök úgy látszik nem olvassák azt a lapot melynél érdeklüket védeni megkíséreltik, — mert ha olvasnák úgy tudnák, hogy az a. X. úr mindazt, mit önök már későn össze tákoltak, sokkal előbb megpendítette és pedig egy kissé borsosan, — és így meggyőződhetének, hogy az a. X. úr éppen nem az az ember, ki a taligásokat és otromba állat kínzó játékokat nagyon szép dolognak tartaná, ha tőle figye oda küldené őket lová a gabonás szekereket, — vagy pedig éppen a

Önök közleményében egyéni fillérnyi ész, de még csak egy középszerű sophisma sem, úgy hogy Istenbizony zavarban voltam a felett feleljek-e? mert hiszen ilyen argumentatio mellett önök is az én malmomra hajtják a vizet.

Ne féljenek önök nem fog az a gabonás szeker kocsisa Gyarmatra menni, mert ő oda mén lová fogadják, tehát gazdája után.

Hogy pedig a kocsis a maga pálinkáját nem a két dudáshoz ezimzet pálinkás bolba, hanem a jó magyarrhoz ezimzet külörsi pálinkás putikban fogja meginni, ahhoz nékem, de azt hiszem önöknek se nincs semmi érdeke.

Végre azt a jó tanácsot (?) hogy szabadidőmet hasznosabb indítványok tételére fordítsam, szépen köszönöm, — de azt hiszem, hogy időmet nem veszem el nem tölthetem, mint ha egy város, — saját szálló városom, és a kereskedelmi magasabb érdekek mellett küzdöm, és nem tekintek plane még arra sem, hogy ily nemes küzdelem miatt az úgy nevezett Cuntusok elmaradnának.

Végül önöknek pedig adok egy valóságos jó tanácsot, t. i. hogy önön érdekeiket sokkal jobban megfogadják védeni; ha a könyvitel tudományát, és nem a hírlapi munkásságot tanulmányozzák, és mindenek felett pedig azt, mit nékem ajánlottak; hogy „Schuster bleib bei dein Leisten.“ megtartsák, mert önök lehetnek jó, pontos, lelkiismeretes kereskedők, de hogy szerencsétlen argumentáltak azt önök maguk is beösmérhetik, — nem róstitlik edolgot ily badarsággal a publicum elé állítani?!!

Ej, Ej, mi lesz még Vácson minden!

a. X.

A koldulás ellen.

(R.) Társadalmunk egy szegényfajától akarok szólni, a koldusokról, a koldulásról.

Már magában az, hogy a munkára képtelen koldulva legyen kénytelen szükségletét felelti, az emberi méltóság lealázása.

S miért ezt ily véleltemi megenni, mintám ama szükségletnek valamikép okvetlenül felelteni kell, miért nem inkább megelőzni, miért engedi, hogy a társadalom ezen bebörtök körül hordoztassanak, miért az érzések egyik legemesebikét szakadatlan zaklattatás által elfárasztásná a k tenni ki.

S vegyük azt a szerencsétlent, a ki a környőre valóban méltó, hány ajtón kell kopogtatnia, hogy napi szükségletét fedezze, hányzor csakjék közöny, durva elutasítás, megtámadás szembe a könnyűk legégetőbbjét, a nem érdemelt megálattatás könyörüjűt . . . Mennyit kell beteg, erőtelen testének hidogban, sárban, esőben szenvedni, mert számára nincs rossz idő, a nyomorának nincsenek szimietek.

Kütelenség, opportunitás egyaránt nem azt javallja-e, hogy az ily szerencsétlenekről a társadalom magához, s a szerencsétlenséghez méltóan gondoskodik!

De van a koldulásnak egy másik, amannál sokkal setétebb oldala.

A rossz csak rosszat szülhet, s mindig rosszabbat.

A koldulás s a b a d a g külön osztályt szült, egy osztályt melynek sebét rejtelmek a loagszományabb, minden nemesebb érzészt fellázító büntetések egész fertojót felik.

És ezen rongyos, meztelen, kitesponkított és csunkult, undok sebeket áruló osztály, hydra arczán a kicsapongás gyűjtőhelyében bőlégével a társadalom é torjoló rakfenéjé, szőgyene, veszedelme — a környőre a gyarlalának; nem érdemelt megszűnését, töltözékűt . . . de mit mondot a környőren, nem, többnyire az indolentián, mely zsirtólódve, mellatlankolva dobítja kőnyserű siker és áldástalan adományán, esdohly ezen égető kérdés megoldásával bajkaldoznia ne kelljen. S a milyen az adomány olyan a köszület. Nem a halának melógt kelti, amaz odalótotl koncepczon nyomorultban, ki azt által moshóság felkapja, nem, mert míg akjai a hit zavart szentségterlelité, szemében a dacz, az irigység, a gazság diadalának pokoli szikrája villog.

Helytelenül gyakorolt környő, indolentia, közöny a koldus-iptart felszabadítván, ennek úzeiméi a széghöz csak méltók lehetnek. Mert senki se gondolja, hogy e rongyos zagyalvak ipará egyvudó a koldulásnak keresse eredményeit: azt inparal is élteltétele a terjeszkedés, a haladás és borzasztó módon foglalkosokt tett az irány.

Amaz nyomorultnak, a ki a szenvedés utatózót egyenkívásával csonka, bna, fekélyes tagjait elárja, az almaniza koránsem serénykedésével jövedelme, s maga a koldulás is általa gyakran pokolian elmés operatioik által tetemesen fokozza gyakorlatitak.

Azon valódi koldus, ki csupán almaniza gyűjtőjésben fáralozik, amazoknak megveto szánalom tárgya, a ki egy sánta lábát, ronda fekélyt, oly kevéssé tud értékesíteni.

Nálak maga a koldulás csupán irigy, szabadalom a házakba, tan'yákba bejutni, hogy ott lophasanak, a viszonyokat kipulatolják összekötéseket szereznek, hogy a lopás, rablás, rabló gyilkosság biztosan megjegethessék.

A koldulás a maga egyszerűségében nem elég jövedelmező, hiába a kulturálval a koltus igényei is megszaporodtak. Az ember száraz kegyencen nem élhet, jobb falatol is megkíván, aztán pálinka, bor mentál több annál jobb, s végtére a koldusnak is van szíve mely párdjót kívánja, s mindez költségek telik, mert az egyszerű almaniza nem fedezhet. Az embernek azért van esze, hogy hasznát vegye.

Emelökkéért ha valamelyikük valamikép már nem megtakarít, t. i. azt tertz az úgyzozoknak ölegetek ad, miért azok különböző irányban az ó számlára tartoznak koldulni, egy-egy fi koldusnak van olykor egy fél tueszt vasulsa. Vagy felfogad árva gyermekek, kik kizás terhe alatt neki estéknék a napi koldulás, lopás eredményével beszámolni tartoznak. Vagy egy-két taliga nyomorókat szerez, hársány, kicsiszolt hanggal, ezekre kevés a költség s a figyelem karsnyen fentartható, sem lázadásra, sem desertiora nem képesek, ha daczból nem énekelnek, azon könnyű segititene nem kapnak enni, az megnyitja torlukat.

Ha az áru drága, vagy a piacozon épen nem létezik, akad szőkevény vagy tévedt gyerek, azt elrabolják s valamely magános helyen elaltatják megcsönkítják, tagjait kieszarvák,*) nyelvét kivág-

*) Batizvály intézetben talán még most is ott van az a gyerek, kinek tagjait koldusok kieszarvák.

ják,**
terség
utóbb
terapi
por
felosz
nok
rejt
mely
tetek
vány
éle
ség,
h
bűnk
h
akár
az
elő
nak
he
rang
I
től
túrni
s
A
Páris
Troch
logia,
mint
a
T
válasz
tett P
13-6
látogat
dik k
is, ter
Rész
és min
vább
ban is
lett, s
vele P
vel az
része
Sebast
Ital s
osztály
tett. M
munkáj
G
mondan
hatal
meg 3
gyűvéde
mellét
Szabad
Megvála
é. Fajd
Ju
Crém
51-én
Royauc
Erő
1826,
Montsou

**) Tannus
valott
***) Lond
kardjia
alt

ják,**) szeme világotól vagy hallásától megfosztják, végtagjait mesterségesen összehúgorítják vagy azokon sebeket nyitnak, melyeket utóbb ápolnak, hogy be ne gyógyuljanak***) szóval az anatomia és terápia általuk ismert demoniális eszököknek alkalmazásával praepondáns alanya, sőt feltétele, hogy van köztük, a kinek a munkafelosztás szabályai szerint szakmája egyenesen hasonló praeparatumok gyártásából áll.

Szóval a koldusok szabadalmazott osztályának oly iszonytató rejtelmű vannak, melyekről ha itt ott beszédnek, mesének tartatik, melyek csak gyerekek íjeshetők, de melyek midőn itt-ott lelepleztetnek, a vért fagyasztják meg ereinkben.

Tudom, hogy ezen udokság elhárítása érdekében itt-ott szárványosan nálunk is történt egye dícséretes intézkedés, de az nem elégésen, itt országos a legszigorubb intézkedésre van sürgös szükség, hogy a társadalom ezen szegény fiatal, rákfénje, a legundokabb binók iskolája és cloakija gyökereken kiirtásuk.

hogy a koldusok országszerte bethittessenek, kétszonnok elállás; akár adományzó átlátna, szigorúan bethittessenek, kétszonnok elállás; a politikai közegek felelőss; ha itt általánban fokozottak helye volna, mindenképp felett az oly országutakon, vásárokon barangoló koldus cseselők volna példának lenyitendő.

Ide tartoznak a barangoló cigányok, legyenek azok egyszerűen tolvajok, vagy iparizók is, ezeknek ülmelet sem kellene tovább túrni számtalan példa mutatja ezen gaz cseselők kicsapargásait.

A köztársasági kormány Franciaországban.

Hetvenhét és öta szeptember 3-án harmadszor kiáltott ki Párisban a köztársaság. A kormány már megalakult, s az elnökségre Trochu tábornok hivattot meg. A köztársaság kétségkívül érdemei fogja, ha közlünk néhány letrajzi adatot ugy Trochu tábornokról, mint az új kormány kiválóbb tagjáról.

Trochu Lajos Gyula tábornok, Páris kormányzója, s ha a választást elogadta, az új kormány elnöke, 1815. máj. 12-én született Palaiban, Morbihan megyében (Bretagne). 1835. november 15-től katonai iskolába járt; később a törzskar alkalmazási iskoláját látogatta, s 1840-ben hadnagy lett. Az Afrikában állomásozó hatodik könnyű gyalogság ezredbe besoroztatván, a hatalt részt már ott is, természetesen csak sükkébb körben, magára vonta a figyelmet. Részt vett a tegdípmi hadjáratban, ott volt Mascara bevételénél, és mint Lamorieux hadsegéde az 1841-ki teli hadjáratnál is, tovább részt vett az 1845-46-ki nagy fölkelés ellen vívott harcokban is mint Bazaine tábornagy hadsegéde. 1851-ben már alezredes lett, s ezután mint a hadügyminiszter kabinetfőnökevel találkoznak vele Párisban. A krími hadjáratban többször említették. Rövid idővel az almai eseten után, melyben részt vett, következtet kinevezése tábornokká és egy landár parancsnokká. E csapattal élen a Sebastopol elleni támadás alkalmával (1855. szept. 8-án) egy gránát által súlyosan megsebesítették. Az 1859-ki orosz hadjárat alatt mint osztálytábornok, nevezetesen Solferinonál, ismet fontos szolgálatakat tett. Mint róti is kitünt. „A katonai intézmények szelleme” című munkájával.

Gambetta Leoró, az új belügyminiszteről nem sokat kell mondanunk, mert olvasónk ismerik már kamarai szerepléséből. Még fiatal ember, mert 1838. október 30-án született Cahorsban, s így még 30-évként sem töltötte be. Jogot tanult, és 1859-ben a párisi ügyvédek közé iratta be magát. Hírnévét a Baudin-emlék aláírói mellé (1868. decemberben) mondott védekezés alapította meg. Szabadvelősége és szónoki képessége 1860-ben a kamarába vezette. Megválasztották: Páris és Marseille, s az utóbbi megbízását fogadta el. Fajdalom áz azonban, egészségi állapota igen romcsolt.

Jules Simon, Pelletan és Favre, valamint Picard, Crémieux és Grévy régi ismerősök. Jules Simon 1814. decz. 31-én született Lorientban, Pelletan Jenő 1813. október 29-én Royauben, Favre Gyula 1809. márcz. 31-én Lyonban, Picard Edouard 1821. decz. 23-án Párisban, Crémieux Adolf (izraelita) 1826. apr. 10-én Nimesben, és Grévy Gyula 1813. aug. 15-én Montsouls-Vanprezben (Jura). Simon, Pelletan és Grévy képviselők

1863 óta, Favre és Picard (a régi „ötös ellenzék” tagjai) 1857 óta, Crémieux (mert addig az esküt megtagadta) 1869 óta. Simon és Pelletan inkább mint róti, Favre, Picard, Grévy és Crémieux pedig inkább mint ügyvédek és szónokok nevezetsek. Az utóbbi, az ideig. kormány tagjainak legidősebbje már 1848-ban tagja volt az ideig. kormánynak. Most is, mint akkor, neki jutott az igazságügyi tárca. Favre külügy-, Picard pénzügy-, Simon pedig közoktatásügyi miniszter lett.

Maradnak még Jules Ferry és Kératry. Mindketten fiatal emberek, s csak néhány év óta ismeretesek. Jules Ferry az ideig. kormánynak a hirlapiról elemet képviseli, sok ideig munkatársa volt a „Gazette des Tribunaux”-nak, azontul pedig 1848-69-ig a „Temps” szerkesztője. 1832. apr. 5-én született St. Diében (a most németek által megszállított Vosges-megyében) Párisi képviselő.

Kératry Emil gróf, ma már a párisi rendőrség főnöke, majdnem egyidős Ferryvel; 1832. márcz. 20-án Párisban született. Egy régi bretagnei nemes családból származóván, egyidőig a klasszikus tudományokkal foglalkozott s azután katonai pályára lépett. 1854. szept. 30-án mint önkényes az 1-86 chasseurs d'Afrique ezredre lépett s részt vett a krími hadjáratban; később a spahinnál és vértesséknél szolgált, s 1859. október 31-én alhadnagy lett a dzsidoknál. — 1862-1864-ig Mexicóban volt, előbb mint egy század contre guerilla parancsnoka, azután mint Bazaine tábornagy orondanzásigye. 1865. jan. 20-én kilépett a hadseregből, s Franciaországba visszatérván, a „Revue contemporaine”-be felírtintet kelto tudósításokat írt a mexicói hadjáratról. Az azokban foglalt leleplezések hatalmas fegyverrel lettek az ellenzék kezében a kormány és Bazaine tábornagy ellen. A mult év óta Kératry Brestet képviseli a kamarában. E—r.

Helyi hírek.

Föt. Szaiff János ur [kégyesr. kormánytanácsnok s rend váci házáknak volt főnöke elfoglalandó hasonló állását Pesten e napokban bucsuzott városunkról, melyben a köztisztelő tárgya volt. Helyét Föt. Rappensberger Kajetan volt nagybecserkei házfőnök foglalta el.

A Lóházbán mult vasárnap rendezett volt mulatság igen jó sikerült. A lövészek, a tánczókól örömmel fogják e napot azok közzé sorolni, a melyekre Titus azon mondatot nem használta: diem perdit. Kíván a Nőegylet-re vonatkozólag áll ezen állításunk, melynek az említtel átvérezés leginkább Caecilia Alajos és Svoit Miklós urak nagylelkűen folytán 160 frton felül jövedelmeket, folyt le de ezen szép eredmény létrehozására még egy urnak és pedig Meiszner Ede urnak, a loegylet tjjana megválasztott állóvessétek is van igen nagy érdeme, ki az árvérezést kitűnő humórral vezette.

Veszolovszky János ur városunk derek főjegyzője, kit tívezés alkalmával mindig az első sorában látjuk a szerencsétlenség színhelyén ön feloldozással fáradoi, egy igen talpraérett túzólt rendszabályt dolgozott ki, melyet legközelebb e fontos tárgy érdekében lapunk után közzé fogjunk tenni.

Tár ma óta tele vannak városunk falai fahuzásokkal melyek Degre Alajos és Szontag Samu urakat mint képviselő jelölteké tetteik!

Szolozádánknak memél inkább közlekedni a szírethet, annál inkább busznak. Hestova september végén vagyunk és még nem izeltünk énés szólot.

Ó Moltóság Peitler Antal József ur váci püspök mult városi képviselő ülésinkön személyesen méltozottat részt venni, hol lelkesült éjzenzéssel fogadtatt

Vegyes.

(Párisi adom.) A rajnai hadsereg egyik derék ezredese Párisban hagyta fiatal nejét és négy éves kis leányát.

A gyermek minden este, mielőtt kis hűfőhöz ágyába fekdének, lefördel anyja lábánál és imádkozik a szeretet távollétével.

E napokban a szokásos miatynk után a kis Bété következő kis imádságot mondott, melyet nagy gondolt ki:

„Istenem, tartsd meg kedves atyámat és... engedj, hogy sok porost öljen meg!

Az anyja szomoruan mosolygott és gyermekét ölelte vette.

— Angyalom, mondá neki, te imádkozol Istenhez, hogy sok po-

**) Tamásé erre a szarvasi gyerekek a tettesek közül kottent a gaztetet már bevalótták Sztraka Gy. híztos ur a vizsgáló.

**) Londonban egy csesemő szívszagnó siakidokssa felínt, a koldusúit ki karján tartotta befogták, a gyermeket megválaszták s költöke táján idősebb alatt mérges pókot találtak, mely a gyermeket marta.

rosz haljon meg; de vigyázz: arra messze, talán egy kis német leány találkozik, ki megint azt kéri tőle, hogy sok francia haljon meg.

Bébé gondolkozik kissé, aztán azt mondja a meggyőződés hangján:

„ Oh az nem tesz semmit!

„ Ugyan miért nem?

„ Mert a jó Isten nem ért németül!

— A saarbrükkeni csata alkalmával az ellenséges golyók egészen addig a helyig röpültek, hol a beteggolyók a sebesültek közlegészével foglalkoztak. Midőn a golyózápor mind sürűbb lett, egy fiatal orvos az ápolása alá bízott két súlyosan megszebesült katona fölé hajolt, s testével elfedvén őket, így szólott: „Ti már eleget kaptatok, most már emegint is találhatnak a golyók.”

— A metzi csatában a 33-dik ezred katonái arra az ötletre jöttek, hogy bornyujukat előre fordították, s így azzal a golyózápor ellen mellüket oltalmazzák. E fogás haszna a csata után tínt ki, mert a bornyu valóban több golyót fölfogott, mely a bornyubőr helyett a katona mellébe fúródott volna.

— Felhívás Magyarország hölgyeire. Az egész művelt Európán áttört a kiáltás: Ne zárjátok el fűteiteket és sziveteiket; segítsétek gyorsan, nehogy az aratás, melyet most a halál tart, a késedelem által még nagyobb legyen s a háboruk ezen legrettenetesbikének áldozatai napról-napra még jobban ne szaporodjanak. Önkhöz, Magyarország hölgyei! intézzük eszedésünket; a teremő hitvesi, anyai és nőveri érzelmeket öntött önökbe; önök legjobban érzik azon kimondhatlan testi és lelki szenvedéseket, melyek milya alatt most a francia és német nemzet számtalan családai nyúgnak. Önök készségesen fognak segíteni. A nyomor minden képzeteket felülhalad, az előkészületek semiségebe envésznek az eseményekkel szemben. Mily boldogító érzet töltendi el önöket, midőn adományaikkal nem egy férjnek adnak majd vissza nejeknek s nem egy fiut anyjának. Legnagyobb szükségünk van tépésre és más kórházi szükségletekre; buzdítsanak másokat is és kegyeskedjenek nekünk elküldeni az összegyűjtöttéket haladék nélkül. A dolgot sürgetős. Újból esedezünk, kegyeskedjenek jótékonyaságuknak méltóbbi próbáját adni. Segélybizottságunk (Béla-utca 5. szám) megette a kellő intézkedéseket, hogy a jótékony adományok azonnal rendelkezésük helyére, küldésnek. A francia és porosz sebesültek segélyezésére alakult bizottság: Falk Zsigmond elnök, gr. Csáky Gyula, Okolicsányi Sándor alelnök, Rosenberg Lajos jegyző.

— A daláregyesület közp. ig. vál. Királyi Pál elnökte mellett már két vál. gyűlést tartott, hogy egyrészt megtegye a szükségélt intézkedéseket az egyesület jövő biztosabb alapja megvetésére s másrészt hogy a lehető legkevesebb terheltségével kiegyenlülse és tisztába hozza az egyesület passzívát, melyek az étnepély kedvezőtlen eredménye folytán rá nehezdednek.

N Y I L T T É R S *

T. Virányi úr!

Önként írt b. levelét megkapván, az abban foglalt satisfactióval teljesen meg vagyok elégedve és poleimánkat bejezetnek nyilvánítottam.
Schubert L. H.

Zsuzsikám!

Si taucüsses, — philosophus manüsses! Stylusod-teljes, Knigge szabályai szerint, szavai finomak, mint egy baka örmesternek a hajusz keücsse; logikád! — meglepő, megcsenmisítő és oly baros, mint egy marketányos nőnek a chignonja: — a világ bámul muveltséged előérhetetlen fokán!

Ó vázei Micserván! te valóban megmentetted a capitoliumot! Mindenkor kész és téged örülésg szerető barátod. — Váze 1870-ik szeptember 18-án. — Seprényélt Mosogató Fanni kesergő aggléány.

*) E rovatban közöltétekért a Szerk. nem felelős.

Hivatalos piaci tudósítás

a folyó hó 16-dikén tartott hetivásáráról.

Tiszta buza	—	—	—	—	—	4	frt.	26
Kétszeres	—	—	—	—	—	3	"	72 kr.
Rozs	—	—	—	—	—	3	"	46 "
Árpa	—	—	—	—	—	2	"	80 "
Zab	—	—	—	—	—	2	"	20 "
Kukorica	—	—	—	—	—	2	"	20 "

A bécsi börze távirata sept. 17-én.

Arany	—	—	5.88	—	5%	metalliques	—	—	56.83
Ezüst	—	—	129.85	—	—	Bankrézvények	—	—	695.—
Nemzeti kölcsön	—	—	66.60	—	—	London	—	—	124.60
1860-ki államkölcsön	—	—	92.—	—	—	Hitelintéz. részv.	—	—	254.50

Felelős szerkesztő: NASZÁL JENŐ.

H I R D E T É S E K.

H i r d e t m é n y.

A vázei takarékpénztár **folyó évi szeptember hó 16-ról** a régi — s újabb pénz betétek után 6% kamattal fizetend. — A visszafizetés 1000 frtíg oszt. értékben minden felmondás nélkül eszközöltetik.

Kelt V á z e z o n, 1870. szeptember 14-én tartott választmányi gyűlésből.

PENTZ,
igazgató.

Egy a vázei határban fekvő 185 hold terjedelmű **tágotandó birtok, lak és gazdassági épületekkel**

6—12 ÉVRE

haszonbérbe adandó.

Értekezhetni földbirtokos **Konopi Sándor** úrnál **Konopon pr. Arad**; vagy helyben **Christian Sándor** úrnál

Paradicsom-utca 162. sz. a.

2—3